

Taking on the Name of Jesus Christ

By Elder Dale G. Renlund
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Otamme Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme

Vanhin Dale G. Renlund
kahdentoista apostolin koorumista

October 2025 general conference

The more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him.

In 2018, at the University of Utah, a special professorship was created called the “Dr. Russell M. Nelson and Dantzel W. Nelson Presidential Chair in Cardiothoracic Surgery”—cardio, meaning “heart,” and thoracic, meaning “chest.” It honored President Nelson’s important work as a heart surgeon and the support he received from his late wife, Dantzel. This professorship was paid for by a fund designed to last into the future. The individual selected for this type of prestigious professorship receives recognition, salary support, and research funds.

The first surgeon chosen to hold the professorship was Dr. Craig H. Selzman, a skilled heart surgeon who is not a member of our church. At the ceremony to award this professorship to Dr. Selzman, many important guests were in attendance, including President Nelson and his wife Sister Wendy W. Nelson. During the meeting, President Nelson spoke modestly of his pioneering surgical career.

Then Dr. Selzman shared what it meant to him to be appointed to this professorship. He related that four days earlier, after a long day in the operating room, he discovered that one of his patients needed to go back to surgery. He was tired and disappointed, knowing he would have to spend another night in the hospital.

This evening, Dr. Selzman had a life-changing conversation with himself. In the moment, he thought: “On Friday, I will be appointed to a professorship named after Dr. Nelson. He was always

Mitä enemmän me samaistumme Jeesukseen Kristukseen ja muistamme Hänet, sitä enemmän me haluamme olla Hänen kaltaisiaan.

Vuonna 2018 Utahin yliopistoon perustettiin erityinen professuuri nimeltä ”Tri Russell M. Nelsonin ja Dantzel W. Nelsonin kardio- ja thoraxkirurgian lahjoitusprofessuuri” –kardio tarkoittaa ’sydäntä’ ja thorax tarkoittaa ’rintaelimiä’. Sillä kunnioitettiin presidentti Nelsonin tärkeää työtä sydänkirurgina ja tukea, jota hän sai edesmenneeltä vaimoltaan Dantzelilta. Tämä professuuri kustannetaan rahastosta, joka on suunniteltu jatkumaan tulevaisuuteen. Tällaiseen arvostettuun professuuriin valittu henkilö saa tunnustusta, palkkatukea ja tutkimusrahoitusta.

Ensimmäinen professuuriin valittu kirurgi oli tohtori Craig H. Selzman, taitava sydänkirurgi, joka ei ole kirkkomme jäsen. Tilaisuudessa, jossa tämä professuuri myönnettiin tohtori Selzmanille, oli läsnä monia tärkeitä vieraita, kuten presidentti Nelson ja hänen vaimonsa, sisar Wendy W. Nelson. Kokouksen aikana presidentti Nelson puhui vaatimattomasti urauurtavasta kirurgin urastaan.

Sitten tohtori Selzman kertoi, mitä hänelle merkitsi se, että hänet nimitettiin tähän professuuriin. Hän kertoi, että neljä päivää aiemmin vietettyään pitkän päivän leikkaussalissa hän oli huomannut, että yksi hänen potilaistaan jouduttaisiin leikkaamaan uudelleen. Tohtori Selzman oli väsynyt ja pettynyt, koska tiesi, että joutuisi viettämään vielä yhden yön sairaalassa.

Tuona iltana tohtori Selzman kävi elämää mullistavan keskustelun itsensä kanssa. Sillä hetkellä hän ajatteli: ”Perjantaina minut nimitetään professuuriin, joka on nimetty tohtorin Nelsonin

known as someone who kept his emotions in check, treated everyone with respect, and never lost his temper. Now that my name will be linked with his, I need to try to be more like him.” Dr. Selzman was already a very considerate surgeon. But he wanted to become even better.

In the past, his surgical team might have been aware of his fatigue and frustration because he may have let it show in his manner and tone of voice. But in the operating room that night, Dr. Selzman made a conscientious effort to be especially supportive and understanding of his team. He felt it made a difference and resolved to continue trying to be more like Dr. Nelson.

Five years later, President Nelson donated his professional papers to the University of Utah. Dignitaries from the university came to formally thank President Nelson. During this event, Dr. Selzman spoke again. Referring to President Nelson’s initials, RMN, he said, “There is an ‘RMN’ ethos that now pervades the Division of Cardiothoracic Surgery at the University of Utah.”

In frustrating situations, Dr. Selzman explained: “I do what we now teach our trainees to do—focus, get over it, and do the best you can. This ethos lives in us every day. We give lapel pins to every member of the division and each new trainee. At the bottom of the pin are the letters ‘RMN.’ The RMN ethos is foundational to our training; we teach it to everyone.” Dr. Selzman had intentionally improved his prior attitude and aspirations because his name was now linked to that of President Nelson.

This series of events involving Dr. Selzman caused me to ask myself: “How have I changed since I linked my name with the name of Jesus Christ? Have I adopted a Christlike ethos as a result? Have I genuinely tried to become better and more like Him?”

In Dr. Selzman’s experience, we can see at least five parallels to the process through which we take upon ourselves the name of Jesus Christ. Even though that process begins with baptism, it is not complete until we are more pure and holy and have become more like Him.

mukaan. Tohtori Nelson tunnettiin aina henkilönä, joka piti tunteensa kurissa, kohteli kaikkia kunnioittavasti eikä koskaan menettänyt malttiaan. Nyt kun nimeni yhdistetään hänen nimeensä, minun täytyy yrittää olla enemmän hänen kaltaisensa.” Tohtori Selzman oli jo ennestään erittäin huomaavainen kirurgi. Mutta hän halusi tulla vielä paremmaksi.

Aiemmin tohtori Selzmanin leikkausryhmä saattoi olla tietoinen hänen väsymyksestään ja turhautumisestaan, koska hän saattoi antaa sen näkyä käytöksestään ja äänensävyystään. Mutta sinä iltana leikkaussalissa tohtori Selzman pyrki tunnontarkasti olemaan erityisen kannustava ja ymmärtäväinen ryhmäänsä kohtaan. Hän tunsu, että sillä oli merkitystä, ja hän päätti jatkaa pyrkimyksiään olla enemmän tohtori Nelsonin kaltainen.

Viisi vuotta myöhemmin presidentti Nelson lahjoitti ammatilliset julkaisunsa Utahin yliopistolle. Yliopiston arvohenkilöt tulivat virallisesti kiittämään presidentti Nelsonia. Tämän tapahtuman aikana tohtori Selzman käytti jälleen puheenvuoron. Viitaten presidentti Nelsonin nimikirjaimiin RMN hän sanoi: ”Utahin yliopiston kardio- ja thoraxkirurgian osastolla leviää nyt ‘RMN’-eetos.”

Turhauttavissa tilanteissa, tohtori Selzman selitti, ”teen sitä, mitä opetamme nyt harjoittelijoillemme: keskityn, selviän siitä ja teen parhaani. Tämä eetos elää meissä joka päivä. Annamme osaston jokaiselle jäsenelle ja jokaiselle uudelle harjoittelijalle rintamerkin. Merkin alaosassa on kirjaimet ‘RMN’. RMN-eetos on koulutuksemme perusta. Me opetamme sitä kaikille.” Tohtori Selzman oli tietoisesti parantanut aiempaa asennettaan ja pyrkimyksiään, koska hänen nimensä yhdistettiin nyt presidentti Nelsonin nimeen.

Tämä tohtori Selzmaniinliittyvä tapahtumasarja sai minut kysymään itseltäni: ”Kuinka olen muuttunut sen jälkeen, kun yhdistin nimeni Jeesuksen Kristuksen nimeen? Olenko omaksunut sen tuloksena Kristuksen kaltaisen eetoksen? Olenko aidosti pyrkinyt tulemaan paremmaksi ja enemmän Hänen kaltaisekseen?”

Tohtori Selzmanin kokemuksessa voimme nähdä ainakin viisi rinnastusta prosessiin, jossa otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen. Vaikka tuo tapahtumasarja alkaa kasteesta, se ei ole valmis, ennen kuin olemme puhtaampia ja pyhempitä ja meistä on tullut enemmän Hänen kaltaisiaan.

The first parallel is identification. Dr. Selzman's appointment to the Nelson professorship linked his name to President Nelson's, and Dr. Selzman began to identify with President Nelson. When we take upon ourselves the name of Jesus Christ, we link our name with His. We identify with Him. We gladly become known as Christian. We acknowledge the Savior and unapologetically stand up to be counted as His.

Closely related to identification is another parallel—remembrance. When Dr. Selzman goes into his office, his eyes are drawn to the medallion he received when he was appointed to the Nelson professorship. This medallion reminds him daily of the RMN ethos. For us, partaking of the sacrament each week helps us remember Jesus Christ throughout the week. As we partake of the sacrament, we do so in remembrance of the price He paid to redeem us. We covenant anew to remember Him, recognize His greatness, and appreciate His goodness. We acknowledge repeatedly that it is only in and through His grace that we are saved from physical and spiritual death.

Remembrance means that we follow the advice given by the Book of Mormon prophet Alma. We “let all [our] doings be unto the Lord, and whithersoever [we go, we] let it be in the Lord; ... [we] let all [our] thoughts be directed unto the Lord; ... [and we] let the affections of [our hearts] be placed upon the Lord forever.” Even when we are occupied with other matters, we remain mindful of Him, just as we remember our own names, regardless of what else we focus on.

An outgrowth of remembering what the Savior has done for us is a third parallel—emulation. Dr. Selzman began to emulate President Nelson and the RMN ethos. I believe that President Nelson's ethos is simply a manifestation of his lifelong discipleship of Jesus Christ. For us, the more we identify with and remember Jesus Christ, the more we want to be like Him. As His disciples, we change for the better when we focus on Him, more so than when we focus on ourselves. We strive to become like Him and seek to be blessed with His attributes. We pray fervently to be filled with charity, the pure love of Christ.

Ensimmäinen rinnastus on samaistuminen. Tohtori Selzmanin nimitys Nelsonin professuuriin yhdisti hänen nimensä presidentti Nelsonin nimeen, ja tohtori Selzman alkoi samaistua presidentti Nelsoniin. Kun me otamme päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen, me yhdistämme oman nimemme Hänen nimeensä. Me samaistumme Häneen. Iloitsemme siitä, että meidät tunnetaan kristittyinä. Tunnustamme Vapahtajan ja seisomme anteeksipyytelemättä Hänen puolelleen.

Samaistumiseen liittyy läheisesti toinenkin rinnastus – muistaminen. Kun tohtori Selzman menee toimistoonsa, hänen katseensa kiinnittyy mitaliin, jonka hän sai, kun hänet nimitettiin Nelsonin professuuriin. Tämä mitali muistuttaa häntä päivittäin RMN-eetoksesta. Meille sakramentin nauttiminen joka viikko auttaa meitä muistamaan Jeesuksen Kristuksen koko viikon ajan. Kun nautimme sakramentin, me teemme sen muistoksi siitä hinnasta, jonka Hän maksoi lunastaakseen meidät. Me uudistamme liiton muistaa Hänet, tunnustaa Hänen suuruutensa ja arvostaa Hänen hyvyyttään. Tunnustamme toistuvasti, että vain Hänen armostaan ja sen kautta me pelastumme fyysisestä ja hengellisestä kuolemasta.

Muistaminen tarkoittaa sitä, että noudatamme Mormonin kirjan profeetta Alman antamia neuvoja. Annamme kaikkien tekemistemme olla Herralle, ja minne menemme, annamme sen tapahtua Herrassa, annamme kaikkien ajatustemme suuntautua Herraan ja annamme sydämemme kiintymyksen kohdistua Herraan ikuisesti. Silloinkin kun olemme kiireisiä muiden asioiden parissa, me pidämme Hänet mielessämme, aivan kuten muistamme oman nimemme, riippumatta siitä, mihin muuhun keskitymme.

Luonnollinen seuraus sen muistamisesta, mitä Vapahtaja on tehnyt puolestamme, on kolmas rinnastus – esikuvana pitäminen. Tohtori Selzman alkoi pitää esikuvana presidentti Nelsonia ja RMN-eetosta. Uskon, että presidentti Nelsonin eetos on yksinkertaisesti osoitus hänen elinikäisestä Jeesuksen Kristuksen opetuslapsuudesta. Mitä tulee meihin – mitä enemmän me samaistumme Jeesukseen Kristukseen ja muistamme Hänet, sitä enemmän me haluamme olla Hänen kaltaisiaan. Kun me Hänen opetuslapsina keskitymme Häneen, muutos parempaan on voimakkaampi kuin keskittyessämme itseemme. Me pyrimme tulemaan Hänen kaltaisikseen.

As President Nelson taught in April: “As charity becomes part of our nature, we will lose the impulse to demean others. We will stop judging others. We will have charity for those from all walks of life. Charity towards all ... is essential to our progress. Charity is the foundation of a godly character.” Alongside charity, we seek, “cultivate, ... and expand” other spiritual gifts from the Savior, including integrity, patience, and diligence.

Emulating Jesus Christ leads us to a fourth parallel—alignment with His purposes. We join Him in His work. As a surgeon, Dr. Nelson was known as a teacher, a healer, and a researcher. The lapel pin used in Dr. Selzman’s division emphasizes these endeavors, featuring the words: teach, heal, and discover. For us, part of taking upon ourselves the name of Jesus Christ involves willingly, intentionally, and enthusiastically aligning our goals with His. We join Him in His work when we “love, share, and invite.” We join Him in His work when we minister to others, especially the vulnerable and those who have been wounded, shattered, or crushed by their earthly experiences.

So we more fully take upon ourselves the name of Jesus Christ through identification, remembrance, emulation, and alignment. Doing these four leads us to a fifth parallel—empowerment. We access God’s power and blessings in our lives. The Nelson professorship provides Dr. Selzman recognition and support funds that he is using to change the culture in his division. He applies this “endowment of power” to help others. In a similar way, when we take upon ourselves the name of the Savior, our Heavenly Father blesses us with His power to help us fulfill our mission in mortality.

As we make additional covenants with God, we take upon ourselves more fully the name of Jesus Christ. Consequently, God blesses us with more of His power. As President Nelson taught: “Each person who makes covenants in baptismal fonts and in temples—and keeps them—has in-

ja saamaan siunauksina Hänen ominaisuuksiaan. Rukoilemme hartaasti, että täytyisimme rakkaudella, Kristuksen puhtaalla rakkaudella.

Kuten presidentti Nelson opetti huhtikuussa: ”Kun rakkaudesta tulee osa luonnettamme, me menetämme halun halventaa muita. Me lakkaamme tuomitsemasta muita. Me tunnemme rakkautta kaikista taustoista olevia ihmisiä kohtaan. Rakkaus kaikkia ihmisiä kohtaan on välttämätöntä edistymisellemme. Rakkaus on Jumallisen luonteen perusta.” Rakkauden ohella me tavoittelemme, vaalimme ja laajennammemuita Vapahtajan antamia hengellisiä lahjoja, kuten nuhteettomuutta, kärsivällisyyttä ja uutteruutta.

Jeesuksen Kristuksen esikuvana pitäminen johtaa meidät neljänteen rinnastukseen – muutautumiseen Hänen tarkoitustensa kanssa. Me liitymme Häneen Hänen työssään. Kirurgina tohtori Nelson tunnettiin opettajana, parantajana ja tutkijana. Tohtori Selzmanin jaostossa käytetty rintamerkki korostaa näitä pyrkimyksiä, ja siinä on sanatoimittaja, parantaja ja tutkija. Meille osa Jeesuksen Kristuksen nimen päällemme ottamista on sitä, että auliisti, tarkoituksellisesti ja innokkaasti sovitamme tavoitteemme yhteen Hänen tavoitteidensa kanssa. Me liitymme Hänen työhönsä, kun me rakastamme, kerromme ja kutsumme. Me liitymme Hänen työhönsä, kun palvelemme muita, varsinkin suojaattomia ja niitä, joita maanpäälliset kokemukset ovat haavoittaneet, järkyttäneet tai musertaneet.

Niinpä me otamme täydemmin päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen samaistumalla, muistamalla, pitämällä esikuvana ja mukautumalla. Näiden neljän tekeminen johtaa meidät viidenteen rinnastukseen – voimaantumiseen. Me pääsemme osallisiksi Jumalan voimasta ja siunauksista elämässämme. Nelsonin professori tarjoaa tohtori Selzmanille tunnustusta ja tukivaroja, joiden avulla hän pyrkii muuttamaan jaostonsa kulttuuria. Hän käyttää tätä ”voiman lahjaa” muiden auttamiseen. Samalla tavoin, kun me otamme päällemme Vapahtajan nimen, tai vaallinen Isämme siunaa meitä voimallaan, joka auttaa meitä täyttämään tehtävämme kuolevaisuudessa.

Kun solmimme lisää liittoja Jumalan kanssa, me otamme täydemmin päällemme Jeesuksen Kristuksen nimen. Tämän seurauksena Jumala siunaa meitä enemmän voimallaan. Kuten presidentti Nelson opetti: ”Jokaisella, joka solmii liittoja kastealtaassa ja temppelissä – ja pitää ne

creased access to the power of Jesus Christ. ... The reward for keeping covenants with God is heavenly power ... that strengthens us to withstand our trials, temptations, and heartaches better.”

We become more spiritually receptive. We have more courage to confront seemingly impossible circumstances. We are strengthened more in our resolve to follow Jesus Christ. We more speedily repent and return to Him when we transgress. We become better at sharing His gospel with His power and authority. We help those in need while being less judgmental, far less judgmental. We retain a remission of our sins. We have greater peace, and we are more cheerful because we can always rejoice. His glory will be round about us, and His angels will have charge over us.

The Savior invites us, “Come unto the Father in my name, and in due time receive of his fulness.” I urge you to do this. Come unto our Heavenly Father. Take upon yourself the name of Jesus Christ. Identify with Him. Always remember Him. Strive to be like Him. Join Him in His work. Receive His power and blessings in your life. Etch His name in your heart, willingly and intentionally. This gives you “standing” before God and qualifies you for the Savior’s advocacy on your behalf. You will become an exalted inheritor in the kingdom of our Father in Heaven, a joint-heir with His Firstborn, our beloved Savior and Redeemer.

He lives. I absolutely know it. He loves you. He gave His life for you. He pleads with you to come unto the Father through Him. In the name of Jesus Christ, amen.

– onentistä suurempipääsy Jeesuksen Kristuksen voimaan. – – Jumalan kanssa solmittujen liittojen pitämisen palkintona on taivaallinen voima – –, joka vahvistaa meitä kestäämään paremmin teemme tulevia koettelemuksia, kiusauksia ja murheita.”

Meistä tulee hengellisestivastaanottavai-sempia. Meillä on enemmän rohkeutta kohdata mahdolltomalta tuntuvia olosuhteita. Saamme enemmän voimaa päättäväsyydessämme seurata Jeesusta Kristusta. Teemme joutuisammin parannuksen ja palaamme Hänen luokseen tehtyämme syntiä. Opimme paremmin kertomaan Hänen evankeliumistaan Hänen voimallaan ja valtuudellaan. Autamme apua tarvitsevia ja olemme vähemmän tuomitsevia, paljon vähemmän tuomitsevia. Säilytämme syntiemme anteeksianton. Tunnettu suurempaa rauhaa ja olemme iloisempia, koska voimme aina riemuilla. Hänen kirkkautensa ympäröi meitä, ja Hänen enkelinsä varjelevat meitä.

Vapahtaja kutsuu meitä: ”[Tulkaa] Isän luokse minun nimessäni ja ajan tullen [saatte] hänen täyteydestään.” Kehotan sinua tekemään tämän. Tule taivaallisen Isämme luo. Ota päällesi Jeesuksen Kristuksen nimi. Samaistu Häneen. Muista Hänet aina. Pyri tulemaan Hänen kaltaiseksi. Liity Häneen Hänen työssään. Saa Hänen voimaansa ja siunauksiaan elämääsi. Kaiverra Hänen nimensä sydämeesi auliisti ja tarkoituksellisesti. Tämä antaa sinulle ”aseman” Jumalan edessä ja tekee sinut kelpolliseksi niin, että Vapahtaja puhuu sinun puolestasi. Sinusta tulee korotettu perillinen taivaallisen Isämme valtakunnassa, perillinen yhdessä Hänen Esikoisensa, rakkaan Vapahtajamme ja Lunastajamme, kanssa.

Hän elää. Tiedän sen ehdottomasti. Hän rakastaa sinua. Hän antoi henkensä sinun puolestasi. Hän pyytää hartaasti sinua tulemaan Isän luo Hänen kauttaan. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Amen.